

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

B.V.D.

20700

164552

27-9-66

329.18.1

Helm

Aan Zijne Excellentie
de Minister-President,
Plein 1813 no. 4,
te 'S-GR A V E N H A G E,
t.a.v.

4

Onderwerp: "De Vrije Richting". Nr. 842.087

's Gravenhage, 23 sep. 1966
President Kennedylaan 25

Bijlage(n): 1.

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een rapport aan te bieden betreffende: "De Vrije Richting".

Een exemplaar van dit rapport zond ik rechtstreeks aan de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie.

Sta. GEHEIM

HET HOOFD VAN DE DIENST

25 OKT. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 50 j.

Mr. J. S. Sinnighe Damsté

Men gelieve steeds één zaak in één brief te behandelen en bij beantwoording nauwkeurig het onderwerp, de dagtekening en het nummer van deze brief te vermelden.

Behoort bij brief no. 842.087

Ex. no. 2

Dit exemplaar bestaat uit 2 blz.

25 OKT. 2001
Deze rubricering is
bevestigd na 50 jr.

" DE VRIJE RICHTING".

De VARA maakte op 15 september j.l. via haar TV-rubriek "Achter het Nieuws", de kijkers opmerkzaam op het eind augustus j.l. verschenen nummer van het blaadje "De Vrije Richting" (zie bijgaande fotocopie).

"De Vrije Richting" wordt in feite uitgegeven door één man, t.w.

[redacted] In het begin van de dertiger jaren richtte hij een fascistische jeugdbeweging op, genaamd "Fascistische Jongeren Bond". Deze bond heeft slechts zeer kort bestaan en is opgegaan in de eveneens fascistische organisatie "de Bezem" van [redacted] waarvoor [redacted] spoedig bedankte.

Omtrent zijn houding tijdens de oorlog zijn geen bijzonderheden bekend. Hij komt echter niet voor in de administratie van de voormalige PRA.

Reeds kort na de oorlog deed hij opnieuw van zich spreken, en wel door zijn agitatie tegen zaken als: de vestigingswet kleinbedrijf, vrijgezellenbelasting, verplichte winkelsluiting e.d.

In de onregelmatig van zijn hand verschijnende publicaties verklaarde hij, dat zijn actie noch communistisch noch fascistisch was, doch alleen persoonlijke vrijheid voorstond inplaats van staatsbevoeging.

[redacted] onderhoudt contact met [redacted] een bekend functionaris van de neo-nazistische organisatie "Jong Europa-Nederland". Laatstgenoemde heeft op verzoek van [redacted] een artikel geschreven, dat in "De Vrije Richting" werd geplaatst (zie pag. 8/9 van de bijlage).

De wijze waarop [redacted] voorheen schreef en ook thans schrijft over de bekende [redacted] zou de indruk kunnen wekken dat [redacted] niet onwelwillend staat tegenover nazisme en fascisme.

Zijn publicaties bevatten echter ook uitspraken, die voor het tegendeel pleiten. Zo schreef hij o.m. over de bevrijding van Europa (in 1945) van de "Bruine Pest" en over de "gemene hypocriet dr. Goebbels".

Dergelijke tegenstrijdigheden komen ook in het laatste nummer weer naar voren.

Behoort bij brief no. 842.087

Ex. no. 2

Dit exemplaar bestaat uit 2 blz.

- 2 -

Afgaande op de omtrent [redacted] bekende gegevens moet hij eerder beschouwd worden als een enigszins excentrieke figuur zonder aanhang, dan als een politiek gevaarlijk persoon.

23 september '66

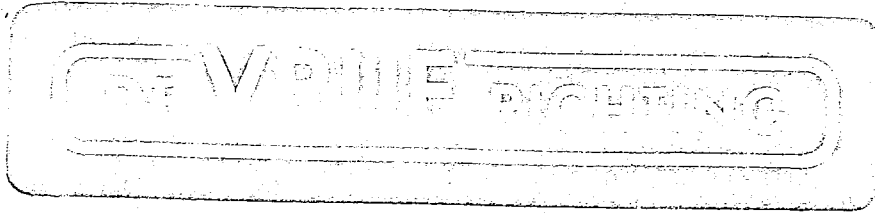
25 OKT. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 50 f.

13/1206

25 OKT. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 50 jr.

**Onpartijdige en onafhankelijke actie tegen
Onrecht en Beknutting van vrijheid.**

Tegen de Vestigingwet-1937,

**Vrijgezellenbelasting(en) en Verplichte
winkelsluiting!**

Afschaffing Kettinghonden en Vivisectie!

EXTRA UITGAVE
=====

M E D E D E L I N G E N
VAN ACTIE "DE VRIJE RICHTING" - DEN HAAG

In dit nummer dat u hier ontvangt, beste lezer(es) is naar gevoelens der werkelijke, ware democratie, de gedachte-lijn aanwezig. In vele manieren, soorten en kwaliteiten kunt u tegenwoordig democratie aantreffen, als eenheidsdemocratie, democratie onder leiderschap, geleide democratie, parlementaire democratie zelfs met fascistische stelsels, manieren, systemen en methodes, zelfs ook democratie met neiging naar dictatuur. Democratie met fascistische vrijgezellenbelastingen.

Wij willen een democratie zonder duisternissen en moeilijkheden, tegen onrecht en beknotting van vrijheid, en een ware vrijheid, die voor iedereen een en dezelfde is.

Werkelijke, ware, gezonde democratie stoelt op vrijheid en kan alleen in stand gehouden en verdedigd worden door oprechte mensen, die de vrijheid liefhebben, en welke zijn dat? Toch niet diegenen, die onze tegenwoordige democratie en vrijheid - terwille van een vermeend politiek belang - durven te verdedigen en tegelijkertijd zonder zich te schamen beperkende wetten en bepalingen weten goed te praten, die tegen democratie en vrijheid indruisen.

W A T I S V I V I S E C T I E ?

De uitdrukking is eigenlijk afkomstig van een drietal Latijnse woorden en wel "sectio - corporis - vivi", waarmede bedoeld wordt: "snijden in een levend lichaam".

In de loop der jaren is het woord "vivisectie" echter een huls geworden, waarin verschillende begrippen passen. De methode, waarvan hier sprake is, wordt niet meer beperkt tot "snijden in een levend lichaam", doch houdt verband met alle experimenten, die voor de dieren ongemak, pijn, leed, verminking of de dood tot gevolg hebben. Hiertoe behoren experimenten die de samenstelling van schoonheidsmiddelen ten doel hebben, voedingsproeven, prikproeven, inspuitingen met ziekteverwekkende stoffen, het kunstmatig ziek maken van gezonde dieren, verbrandingsproeven, verstikkingsproeven, bevroezingsproeven, verlamingsproeven, verdrinkingsproeven, bestralingsproeven, parabioseproeven, waarbij dieren, na een operatie, aan elkaar worden genaaid en kunstmatig verenigd, proeven bij de vervaardiging en het gebruik van raketwapens of atoombommen en experimenten met radio-actieve stoffen.

In Nederland, dat tot de beschaafde en vooral christelijke naties wordt gerekend, is de vivisectie vrij en kan - door het ontbreken van een behoorlijke Dierenwet - onbeperkt worden uitgeoefend.

De bestaande wetgeving inzake dierenbescherming die enkele jaren gelden met een nieuwe Dierenwet werd aangevuld, is volstrekt ondoelmatig en houdt geen enkele beperking van de vivisectie in, daar deze als volkomen geoorloofd door regering en parlement (met uitzondering van de Staatskundig Gereformeerde Partij) wordt beschouwd.

Om tot beperking en op den duur zelfs tot algehele afschaffing van de vivisectie te komen, zullen aan de universiteiten Leerstoelen in de Vivisectie-vrije Geneeskunde moeten worden ingesteld, waardoor aangetoond kan worden dat vivisectie onnodig is voor de gezondheid van de mens.

Daarnevens dient een hogeschool met een internationaal karakter in het leven te worden geroepen, waar vivisectie-vrije methoden worden gedoceerd, opdat er van ons land op dit gebied een beschavende invloed op de wereld kan uitgaan.

In elk geval moet vivisectie voor commerciële doeleinden onmiddellijk verboden worden, daar deze op geen enkele wijze het welzijn van de mens bevordert.

Ofschoon de leden van de Tweede en Eerste Kamer in het recente verleden herhaaldelijk van de afschuwelijke praktijken, waaraan de vivisectoren zich bij voortdurende schuldig maken, op de hoogte zijn gesteld, heeft het merendeel der volksvertegenwoordigers tot nog toe echter zijn plicht verzaakt door de aan hen ter kennis gebrachte feiten dood te zwijgen.

A. SMIT.

.....
 U hoort toch ook liever het vrolijke frisse
 opgewekte geluid van een koekoek, dan het
 smerige valse gekrijs van een Rieolvink??

Wij vonden bij toeval onderstaand knipsel:

TWEEDE KAMERLID: f 20.000 per jaar

=====

De Eerste Kamer gaf gisteren in haar laatste vergadering van het oude zittingsjaar met 63 tegen 3 stemmen haar goedkeuring aan het wetsontwerp tot verhoging van de schadeloosstelling voor leden van de Tweede Kamer.

Alleen de CPN en PSP waren het niet met minister Toxopeus eens, dat f 20 000,- bepaald geen overdadige beloning is voor een jaar hard werken.

De Tweede Kamerleden, die nu een schadeloosstelling van f 15 000,- per jaar krijgen, zullen met terugwerkende kracht tot 1 januari 1964 f 17.500 ontvangen en de volgende jaren f 20 000,-.

Van verschillende zijden werden bezwaren aangevoerd tegen een speciale vergoeding f 1 000,- per jaar, voor het extra werk van fractie-leiders. Noemde de heer Van Pelt (PSP) dit een onaantrekkelijke "befoointing", andere leden verwachtten moeilijkheden bij ruzie in of splitsing van de fracties. Wie zal dan bepalen wie fractie-voorzitter is? Dat zal de Kamervoorzitter moeten doen, antwoordde minister Toxopeus, die de Kamerleden op drie na van zijn gelijk overtuigde.

Nu gaan de "Kamerleden" (mooi woord anders!) naar de f 25.000,- schadeloosstelling! - Hoeveel schadeloosstelling is U in die tijd toegekomen? -

"Redactie De Vrije Richting"

.....

Waarvoor zouden wij nog leven
tenzij voor onze A.O.W.
Er valt niets meer te beleven,
hou toch op, u maakt ons wee!

Iemand moet Engeland op doen leven,
En met Frankrijk naar eenheid streven,
Aan alle volken hun vrijheid hergeven
en bij verarmde volkeren meer hoop doen leven.
Iemand moet de eerste zijn!

Wij willen ons niet laten representeren
door een stelletje pacifistische heren
en onvaderlandse druktemakers en provo's,
die nu zoveel publiciteit krijgen.
Ieder mens moet zijn hebzucht opofferen!

Stellen wij prijs op een vrij Nederland,
Zet dan onze angst aan de kant
Zegt ronduit uw mening van heden af
Van het Kabinet wordt je toch maar half maf.

Smallenbroek wilde eens auto rijden
een botsing scheen echter niet te vermijden
Hij keek om zich heen en gaf gauw gas.....
Wat werd hem voor dat feit omgedaan? DE DAS!

Olber.

Ongetwijfeld zullen de lezers van onze Mededelingen hebben opgemerkt dat wij met onze actie niet neutraal zijn. Dit kan niet, in deze tijd waar we in leven. Neutraal zijn bestaat dan ook niet, mits men zelf niet weet wat men wil. De actie is onpartijdig en onafhankelijk, gaat tégen onrecht en beknotting van vrijheid, en vóór een eerlijk en rechtvaardig gezond regeringsbeleid. Dit zegt meer dan genoeg, het zegt u alles. Het voornaamste is, dat wij niet aan een of andere politieke partij of groep verbonden zijn. Wij maken onze mening duidelijk en degelijk kenbaar, ongeacht of dit wel of niet mag. Wij streven ernaar ons volk voor te lichten, zonder daarvoor steeds voor te stellen dat we de democratie en vrijheid huldigen en tegelijkertijd willen goedpraten dat min of meer beperkende bepalingen, waaruit weer bureaucratie, dirigisme en organisatorische wetje-spelerij voortvloeien, niet in strijd met de persoonlijke vrijheid zijn, die juist deze vrijheid vernietigen. We kennen ze, die vrijheidschreeuwers, die voor de democratie staan te wouwelen, en voor te lichten, ze zijn de ware dictators zelf!

In bijna elke politieke partij in ons landje kan men ze aantreffen. Van links tot rechts. Ze dringen het volk (en u, lezer) een valse, vuile en gemene democratie op en weten listig en sluw alles goed te wouwelen, en bercepen zich dan in bepaalde gevallen op de parlementaire uitspraak. Net alsof dit wil zeggen, dat daarmee de wensen en verlangens van het volk gediend zouden zijn. Deze sprekers zijn niet te vertrouwen en te doorsien. Zonder verder vragen te stellen stellen wij er tegenover, dat het werkt als sluipend vergift.

Onafhankelijke pers, wat is dat ook alweer? Er zijn er zoveel ten onrechte zo genoemd. Een vrije, onafhankelijke pers kan goed werk doen, mits deze werkelijk onafhankelijk is en welke is dat? De mening van zo'n pers moet crop gericht zijn: niet te liegen noch te overdrijven en niet onder de loep te nemen alleen wat de redactie welgevallig is. Het zulk een pers komt de publicatie nooit in gevaar.

In totalitair geregeerde landen bestaat een n.g. geleide of gerichte pers, waarin dan alleen datgene geuit mag worden wat de overheid van nut en belang kan zijn. Het zulk een pers is het niet onafhankelijk zijn gedaan.

In ons land is de huidige positie van de dagbladpers zo, als een soort verlengstuk van de publieke opinie, die toch niet altijd de ware en werkelijke publieke zaak ook dient, hoewel hier in ons land toch een vrije meningsuiting bestaat.

Met Rome Accord onafhankelijke en onpartijdige bladen nogal eenzijdig zijn en daardoor juist veel en/of weinig ná gelang, de opinies der redacties geven. Men gaat dan met het overtuigingsstandpunt uit: men mag niet altijd alles zeggen, wat men weet.

Maar, zoals hier reeds is vermeld, is de pers in de landen die nu aan de macht zijn, overal het Neo-Fascisme en -Nazi de loep weer opgesteekt, lenen ze bijna dagelijks overdreven artikelen. Ook over wijzeningen die dan, hoewel niet zo zijn, toch als zodanig worden genoemd. Het is extra zwaar te nemen voor de publiciteit en het heeft toch niets om het lijf, het is geen vergissing, maar hier is het dan zo: "men weet nog niet alles wat men zegt". En toch is het zo. Over het opkomende Nazisme blijkt men zich in de krantenpers erg bezorgd te maken, misschien door- of omdat veel bladen onder joodse redactie of invloed staan, doch hoe men het ook bekijkt, dat

houdt de groei niet tegen. Wij weten alleen dat in ons land vele bepalingen van dat SS-gespuis e.a. oorlogsmisdadigers zijn overgebleven. Beter zou zijn, wat meer aandacht te schenken aan de Fascistische vrijgezellen, leden van en -lidderijks, wat, die toch overigens die anti-Fascisten wel... met als sludpend voorgift.

=====

De Haagse Courant is onafhankelijk en onpartijdig en zegt zelf niet neutraal te zijn, dit zou betekenen dat wij geen standpunt zouden innemen in zaken waar- in dit wenselijk zou zijn.

In een der nummers lezen we een lang artikel: "Dictatuur en onrust". Namen als Hitler, Mussolini, Lenin, Dine de Rivona, Franco, Salas, enz-enz., ge- volgd door vele andere namen, er nog veel voor. - De dictatuur gaat gepaard met het tenzijde stellen van de grondwettelijke rechten van de bevolking.- De vrijheid van de bevolking wordt door strenge maatregelen onderdrukt.

=====

Wij leven hier in een democratie, nog wel een "parlementaire" ook, hebben wij zoveel vrijheid???

In die "dictatuur"-landen bestaat b.v. geen vestigingswet-kleinbedrijf, en mag ieder zich zelfstandig vestigen; al wil hij 2, 3 of 7 zaken op één dag beginnen en ook nog een circus. Hier in deze "parlementaire democratie" (wat een woord anders, vindt u ook niet!) waar we het "thema elke dag over die "waardevolle" democratie hebben, moet men aan overdreven eisen voldoen, ook al is men 15, 20 of 25 jaren in zijn beroep werkzaam. En moet een kleine zelfstandige om 6 uur sluiten, omdat anders de "Supers" en Grootbedrijven tekort (zouden) komen. Wordt de vrijheid van de bevolking in de parlementaire democratie door strenge maatregelen niet onderdrukt???

Daarom ook hier: de grootschreeuwers zijn de dictators zelf, en de pers die voor vrije pers en -moningsuiting is, steunt op deze wijze de overheid en parlement. Neen, de onafhankelijke pers (neutraal of niet) moet erop gericht zijn ook een vrije pers te zijn of anders kleur te bekennen, en evenmin eenzijdig te zijn. Het kan en mag de "Crt. haar goed recht zijn, tegen "dictators" te pannen, maar als een onafhankelijk en onpartijdig blad moet zij ook de keerzijde van de medaille willen zien. Tegen dictators schrijven is erg gemakkelijk en de argumenten zijn goedkoop. (Of kan en zou het kunnen zijn als een soort sport, die in de tijd past van b.v. de "dolle dinsdag '66" in Keulen.)

Het is voor de H.Crt goed en gelukkig te noemen, zelf te zeggen niet neutraal te zijn, maar of het publiceren van artikels naar de volksaard daarbender valt is moeilijk te zeggen, alleen voor hen die oprecht zijn toch wel wat onsmakelijk.

... DIXIE,

De meest fascistisch-achtige dictatoriële kluis- de gebleken "links" en "reod" te zijn.
=====

Niemand voelt er voor dat de P.v.d.A. en de P.S.P. de weg zo effenen voor het bolsjewisme, dat wij er plotseling mee zitten, en dan zullen zij op hun beurt weeklagen: "Wijr haben es nicht gewusst (und verstanden)"

W A R I S D E R I C H T I N G I N D E T O E K O M S T ?

Als op 31 december de klok 12 slagen laat horen, en een nieuw jaar begint, zijn we er aan gewoon dat op 1 januari al een serie redevoeringen (zonder richtlijnen) door lieden van diverse pluimage volgen. Met Pasen en Pinkstereen (elk jaar hetzelfde) vele congressen, samenkomsten en wat al niet. In september de opening van de kamers en met Kerstmis weer samenkomsten. Daartussen in met de "bevrijding" zonder vrijheid, waaraan dan ook alleen maar herdenkingsplechtigheden zijn verbonden.

Die nieuwjaarspraatjes zeggen ons niets, het zegt het gehele volk niets. De Paas- en Pinkster-congressen evenmin, en de opening der Kamers (wat is dat eigenlijk? een militair vertoon, gouden koets en een rede zonder inhoud, alleen een traditie die in de tegenwoordige tijd een waardeloos iets is, voor de Hage-nezen een feestdag en om de Koningin in Glorie te zien). Voor de zuilen om hun hart aan op te halen, en prat te gaan op onze parlementaire democratie.

De opening der Kamers, congressen en vergaderingen (hoeveel zijn dat er niet in een jaar tijds?) zeggen ons niets, en aan het Nederlandse volk evenmin. En wie kan waarde hechten aan wat daar gezegd en beloofd wordt? In ons land, waar men prat gaat op democratie en vrijheid, (plus nog vrije meningsuiting!) gaat ieder van zijn geboorte tot aan zijn graf in het gareel, onder allerlei beperkende bepalingen en voorschriften, van de vuilste en gemeenste samenstelling. Sprekers op die vergaderingen spreken niet voor zichzelf, maar namens bepaalde begrippen of partijstelsels, ook van partijen die het weer laten uitkomen dat ze de democratie en vrijheid liefhebben en alleen willen meewerken als alles gebeurt in vrijheid en niet onder dwang. Dit zijn hypocrieten! Als men wil organiseren, en of bepaalde richtingen, dan wel wetten maken, moet men (als men de democratie en vrijheid liefheeft) rekening houden, dat alles moet geschieden met handhaving der persoonlijke vrijheid, dat het hoogste goed is. Die sprekers, vaak ook volksvertegenwoordigers, weten alles zo netjes en keurig te vertellen, maar ongemerkt de kant uit te gaan dat ieder moet begrijpen in een democratie ondergeschikt te zijn aan vrijwillige gereguleerde onderworpenheid. Dat is een soort van vrijheid, die men ook in Rusland kan aantreffen, dus vrijheid in of onder dwang. De niet willenden worden aan de regels van de wél willenden onderworpen. Zodra men anderen wil dwingen in "vrijheid" te gaan, wat blijft er dan van vrijheid over? Wat dus die congressen, samenkomsten enz. inhouden, is: de vrijheid voor zichzelf te hebben om anderen de vrijheid te ontnemen.

Twee dingen komen direct naar voren: tegen dictatuur en voor democratie en zelf de democratie opzij zetten en de dictatuur huldigen (maar dan onder het moed van democratie). Het is begrijpelijk, dat het Nederlandse volk geen of weinig vertrouwen heeft in politieke partijen en of groeperingen, vooral als dese zelf niet weten wat ze willen. Men bedenke daarbij echter, dat geen mens, ook al is hij voorstander van democratie, zich vrijwillig laat knevelen.

De moeilijkheid in deze rare en nare tijd, om voor vele belangrijke vraagstukken een juiste oplossing te vinden, vloeit voort uit de omstandigheid dat men een vraagstuk te zwaar of te licht ziet. Om een vraagstuk goed op te lossen is soms dwang nodig, en omgekeerd soms meer vrijheid, of een minimum van dwang naar vrijheid. In een aantal gevallen zal dwang altijd nodig zijn, en om de werkelijke ware vrijheid te bezitten eist het zelfs wetten te hebben die deze beschermen. De socialisten, die voor vrijheid en democratie zijn, brengen het volk (dat onervaren is in elk politiek opzicht) juist door hun ideologie op de weg naar de slavernij. De socialisten zelf noemen dat de weg naar de vrijheid.

Democratie en vrijheid, of beter gezegd democratie, die de vrijheid moet verzeke-
ren en waarborgen, is bij ons zoek, foetsie. In ons land is van ware, werkelijke
democratie geen sprake, en evenmin van persoonlijke vrijheid. Wat men in ons land
democratie tracht te noemen, is in strijd met de democratie zelf. Daardoor zal
het nodig zijn geheel nieuwe richtlijnen aan te brengen, die de veranderde "ver-
nieuwing" van onze vrijheid in gebondenheid in overeenstemming moeten brengen
waarin de individuele mens werkelijk als mens in ware vrijheid kan leven, zonder
beperkende bepalingen en voorschriften, uitgedacht en in stand gehouden voor
hen die democratie voorstaan, maar in werkelijkheid de dictators zelf zijn.

E. Peijster.

LIEVER EEN RISKANTE VRIJHEID DAN EEN GEORDENDE SLAVERNIJ !!

VOOR EEN NATIONALE DEMOCRATIE.

Dat de parlementaire democratie een grote aanfluiting is zal de lezer van
dit artikel zeker beamen. Jammer is het, dat het grootste deel van het Neder-
landse volk, in slaap gesust door mooie auto's en televisietoestellen, de rea-
liteit niet wil zien: niet de belangen van de natie staan voorop bij de parlemen-
tariërs, maar de belangen van de diverse politieke partijen, met op de achtergrond
het groot-kapitaal. Ook in Nederland heeft de politieke macht zich volledig ge-
concentreerd in handen van de geldmagnaten. Het resultaat: uitbuiting van de
werkende klasse! Evenals het communisme stoelt de parlementaire democratie op
de sociale ongelijkheid, veroorzaakt door het kapitalisme, en tevens de wortel
van het ontstaan van de politieke partijen. Dat deze partijen qua politiek niet
veel verschillen, hebben de verkiezingen in Nederland wel bewezen. Hoewel tot
tweemaal toe een veto werd uitgesproken door uitgeslapen kiezers tegen het re-
geringsbeleid, veranderde er niets. Wel ging gele KVP nog inniger samenwerken
met rode PvdA, wat een vies kleurtje gaf!

Het is verheugend, dat bij een opinieonderzoek in Nederland ruim de helft der
ondervraagden zich tegen het kostbare parlement keerde.
Kostbaar zeker, want alleen al de 150 afgevaardigden in de Tweede Kamer souperen
ruim drie miljoen gulden op en daarbij nog eens de kosten van die ellenlange ver-
gaderingen! En zou er werkelijk ook maar iets veranderen wanneer het parlement
verdween?

De loonpolitiek is een interessant voorbeeld met betrekking tot de ontaarde par-
lementaire democratie in Nederland. Terwijl de arbeiders te horen kregen dat zij
bij een loonsverhoging van meer dan 7% in de "gevarenzone" zouden komen, kondigt
bokkeschieter Smallenbroek een verhoging aan van de parlementaire salarissen
met 20%! Over de verhoging van de excessieve inkomens van de andere onproduc-
tieve elementen in ons staatsapparaat wil ik het nog niet eens hebben.

De nationale democratie zal meer waarde hechten aan de capaciteiten dan aan de
politieke gezindheid van de bestuurders. Om een einde te maken aan de verdeeld-
heid binnen het volk zal een einde gemaakt worden aan de sociale klassestrijd.
Commissies van werkgevers en werknemers zullen gezamenlijk in goede trouw en in
volstreekte solidariteit het produktieprogramma uitwerken. Terwijl zich tussen
parlementaire democratie en bestuurden een volledige scheiding heeft voltrokken
zal de nationale democratie zich in de hele natie dringen. Door concentratie op
politiek gebied en anderzijds decentralisatie op sociaal en cultureel gebied zal
de nationale democratie het maximum bijdragen aan de ontwikkeling van de staat.
Niet langer zal de meerderheid zijn wil opleggen aan de minderheid, doch zal de
kwalitatief beste minderheid regeren tot welzijn van het volk. Een nationale
partij waarin de beste elementen uit het volk zijn verenigd, zal in de plaats ge-
komen zijn van de historische partijen. Wij mogen niet vergeten, dat alleen mensen
die het belang van de natie boven alles stellen in staat zullen zijn de meest

volmaakte rechtsstaat te realiseren. De parlementaire democratie zal, door haar verdeeldheid, deze taak nooit kunnen uitvoeren.

R. A. Otten.

(Schrijver dezes is lid van de Europese Communautaire Partij en medewerker van het blad "Vrij Europa". / Laatstgenoemde uitgave kan vrijblijvend worden aangevraagd bij: R.A.Otten, Postbus 765, 's-Gravenhage)

VERNIEUWING VAN HET VESTIGINGSBELEID

Het was met bijzondere voldoening dat wij in De Telegraaf een interview met de Tilburgse hoogleraar Geertman lazen, waarin deze als zijn mening kenbaar maakte dat ons land doelbewust de weg naar meer vrijheid op economisch gebied op moet. "Jullie zijn nog socialistischer dan wij" had een Joegoslavische collega hem toegevoegd toen hij deze ons economisch stelsel had uiteengezet. Prof. Geertman acht de Vestigingswet, de Winkelsluitingswet en de Wet Economische Mededinging volkomen uit de tijd. Hetzelfde geldt voor de huur-, loon- en prijzenstop.

Het zijn allemaal denkbeelden die ons blad bij herhaling heeft voorgedragen, doch waar men niet aan wilde. Ze waren niet wetenschappelijk genoeg, zo heette het. Maar juist daarom is de steun van de Tilburgse hoogleraar zo belangrijk, tenzij men natuurlijk ook deze als onwetenschappelijk wil brandmerken en het monopolie der wetenschappelijkheid wenst te geven aan de vakbonden, wier (wetenschappelijke) dienaren altijd tot een voor deze bonden prettig resultaat van hun onderzoekingen komen.

Het pikante in de kritiek van prof. Geertman is, dat hij de progressieven niet progressief genoeg acht. Hij hinkt niet achter hen aan, maar hij is ze al voor. Hij laakt juist hun conservatisme. En terecht. - Wij kunnen hier en nu niet op alle dingen ingaan. Daarom willen wij ons tot een paar beperken. -

De pbo is uit de tijd, zegt prof. Geertman. Maar dat is dan al gauw het geval geweest, zou men kunnen opmerken en daarbij de vraag stellen of die pbo ooit in de tijd geweest is. De prijsstop is ook een verouderde zaak. Laten wij er toch vooral voor oppassen een prijsstop nooit als een progressieve vondst te zien. Op 17 augustus 1957 heeft een Amsterdamse lezer in ons blad een ingezonden stuk geschreven, waarin hij er op wees dat W. Durant in zijn boek "Caesar en Christus" pag. 750 uiteengezet heeft dat reeds onder de Romeinse keizers Aurelianus en Diocletianus allerlei ambachtslieden aan gedetailleerde staatsregelingen onderworpen werden. Maar het ging niet zonder prijsbeheersing. En in 301 kwamen de eerste prijzenwetten tot stand.

Men ziet het, de christelijk-historische heren De Pous en Andriessen waren de eersten niet. Het eind van het lied is gewecst, dat de hele zaak vanwege de bureaucratische rompslomp is doodgelopen.

En hoe staat het met de huurbeheersing? Men gaat nog steeds uit van het basisjaar 1940, dat dus al een kwart eeuw oud is. Kan dat zo doorgaan? Kan men in 1980 met een veertig jaar oud basisjaar werken? En wat bij de eeuwwisseling? Men zal er toch ééns van af moeten!

Vergeeten we ook niet de Vestigingswet. Deze is tot stand gekomen in de crisistijd toen men te veel vestigingen wilde vermijden. En dat was een zeer reëel gevaar, in verband met de werkloosheid in die jaren, die vele ontslagen werknemers ertoe bracht een gokje als ondernemer te wagen. Vandaag liggen de zaken precies anders. Het probleem is veeleer: hoe vinden wij steeds weer nieuwe middenstanders. Niet het teveel, maar het te weinig bedreigt ons. Waar dan nog bij komt dat een investering thans zoveel geld vraagt - een bakkerswinkel in een nieuwe buurt komt op f 250.000, -- dat alleen al daarin voldoende waarborg tegen een te grote toeloop ligt. Een typisch staaltje van verouderd denken! En van de Winkelsluitingswet geldt al evenzeer dat die verouderd is. Vreemd dat onze vernieuwers op deze punten zo verrukkelijk conservatief kunnen denken!

(Overgenomen uit het blad Burgerrecht.)

PAUL VAN TIENEN. EN

Reeds eerder schreven wij over van Tienen, en dit vond een bepaald blad erg onplezierig, vergat dat er vrije meningsuiting is, en wilde onze actie daarom door de overheid laten verbieden. Andere bladen namen het over (hoewel er op stond: 'nadruk verboden'). Laten verbieden is ridicuul, want de actie laat zich nooit verbieden en blijft bestaan... hoe dan ook! Dat blad stond vermoedelijk onder redactie van een jood.

Wij hebben met van Tienen niets te maken, en omgekeerd, maar vonden hem een eerlijk en sympathiek iemand, die het aandurft tegen de leugens in, de waarheid te verkondigen (en dit blijkt ook alweer niet te mogen). Geeft verschillende bladen en boekwerken uit, o.a. Conservatieve Revolutie in Nederland; Naoorlogse politiek; Patriotten en NSB-ers; Mussert's verantwoording. Deze uitgaven zijn gebaseerd op de strijd tegen geschiedvervalsing. Hij komt op tegen onrecht. In bepaalde opzichten komen zijn uitgaven overeen met onze stencils en daarom hadden wij toen een artikel geplaatst.

Paul van Tienen trad op jonge leeftijd toe tot de Waffen-SS, en ging naar 't Oostfront. Was bij de inneming van Lemberg, waar tienduizenden Oekrainers, die als Duitsgezind "bekend" stonden, door de Bolsjewisten daarvoor terechtgesteld waren. Na de "bevrijding" heeft hij daarvoor enkele jaren in gevangenschap gezeten, daarna vestigde hij zich in Amsterdam en begon een uitgeverij. Later begon hij een boekhandel in Scheveningen, verhuisde naar de Haagse binnenstad, waar hij door het straatplebs en gespuis van de onderwereld, aangevoerd door kromme neuzen, werd getreiterd. De krantenpers, nu eenmaal ingesteld op de volksaard, rekening houdende met de publieke opinie en gevoelens daaraan verbonden, drukte dat nu in dit geval uit als "protesten tegen van Tienen."

In de werkelijkheid was er van protesteren geen sprake, het waren de bekende nozems, pappenheimers, brancies, vlogels en lamstralen, die ook op de Boulevard de politie handenvol werk geven, en men in elke stad kan aantreffen, en overal de eersten zijn waar maar iets te beleven valt waar herrie en lawaai aan te pas komen. Het "protesteren" laat hun dan ook zo koud als ijs, en bovendien hebben deze herrieschoppers geen verstand, noch begrip, van wat N.S.B., Fascisme of Communisme is.

In Utrecht, waar hij het laatst woonde, verscheen van hem de brochure "Adolf Hitler, sein Kampf gegen die Minusseele" en dit was reden of oorzaak waarom hij weer opnieuw in het licht kwam te staan. De joden zouden daarin beledigd zijn. Het boek was afkomstig uit Brussel en ex-verzetssensen hadden zich als journalisten vermomd daar contact opgenomen (met wie?..) Heen, het was anders, het werd (dus niet 'was') gedrukt in Karatsji (alsof men daar nederlands letter-schrift zou hebben) en werd betaald door de onuitputtelijke Nazi-fondsen uit: Argentinië, Egypte, Mexico, Brazilië, en waar al niet meer. Het werd nergens gedrukt als in Utrecht.

Een jongen en een meisje, zich voorstellende als redactieleden van een schoolkrantje, waren de eersten die in feite wisten dat van Tienen dit boek uitgaf.

In alle landen ter wereld neemt het anti-semitisme razendsnel toe. Grote bijeenkomsten waarin nazi's, met bruine hemden en hakenkruisbanden om hun arm, op Hitleriaanse manier schreeuwden "Weg met de joden" konden onlangs in Londen plaatsvinden. Het heeft het minste effect. Maar het getij kan snel keren. Dan is het te laat, schreef onlangs een blad. Wij weten niet, tot hoever v.T. de joden zou hebben beledigd, en of dit nu wel zo erg was om daarover zoveel heibel en drukte te maken. Men heeft al meer dan 20 jaar één bevolkingsgroep beledigd en belasterd, die der voormalige nationaal-socialisten. Men heeft

daar zoveel behagen in geschept, dat men er nu niet meer buiten kan. Het is gewoon een eis van deze tijd geworden. Hierover werd nooit een woord gesproken, dat is wat je noemt vrije meningsuiting. Maar als je in de twintigste eeuw over een jood spreekt, (pas op!) trapt men op het woord belediging.

PEIJSTER.

De krantenpers zal wel zorgen, dat van Tienen ook in de toekomst onder de loep blijft, maar kan toch de Fascistische gedachte nooit uitroeien. Wij zijn niet bang voor dictatuur en/of dictators. Om bang te zijn in dictatuur te leven, moet men eerst aan de vrijheid der democratie gewend zijn. En waar de democratie gekluisterd wordt, is de vrijheid al zoek en heeft plaats gemaakt voor dwang, dirigisme, bemoeizucht, beperkende bepalingen, bureaucratie, organisatorische wetjespelerij, net alsof dit geen dictatuur zou zijn. De heer van Tienen als "dictator" laat ons niet opschrikken, zo zijn er zo vele dictators in ons land, elke partij heeft er wel een dozijn in voorraad!

PEIJSTER.

De anonieme afzender, die ons een bundel krantenknipsels toezond, als: Twee ex-rechercheurs van de P.O.D. kregen f 40.000 beloning voor vrijlating NSB-er; Inspecteur vrijgesproken van doodschieten NSB-er; Twee B.S.-ers stalen auto van Prins Bernhard; Luitenant (voorheen illegaal) stal f 50.000.-; 500 M-G-auto's raakten zoek; Ex-illegaal vrijgesproken van moord, enz. enz. vriendelijk dank. Doch hij had deze beter kunnen zenden aan de krantenpers, die heeft er misschien meer behoefte aan; wij beschikken reeds over duizenden knipsels (bovendien: wij zijn tegen onrecht!)

Ingezonden mededeling

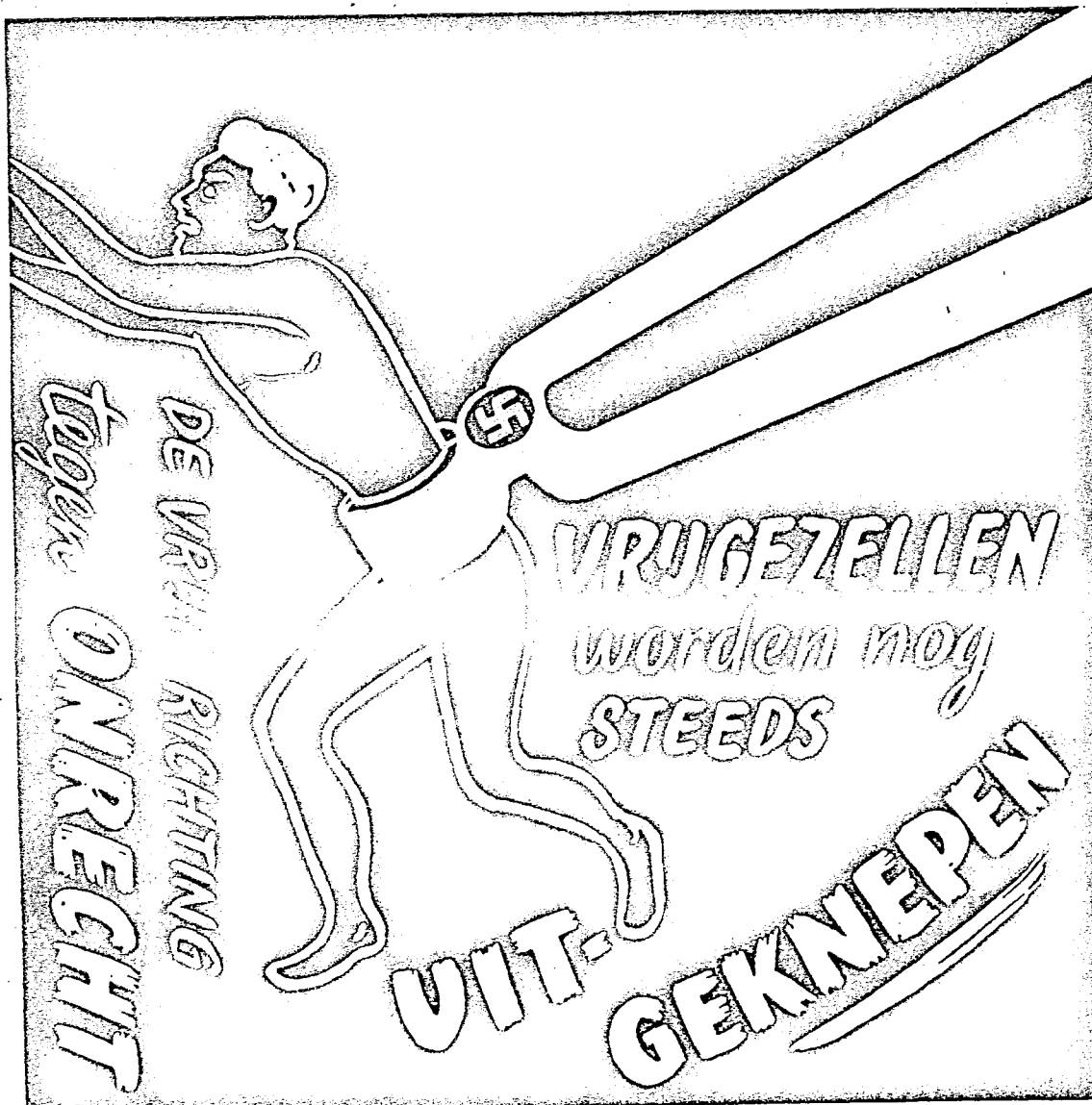
BEMOEIZUCHT

Er zijn in ons land bepaalde groepen, die menen zich te moeten bemoeien met de binnenlandse aangelegenheden van andere landen. Dit gebeurt met kalken, met schreeuwen en met ingooien van ruiten. Het laatste geval betreft Spanje. Ik wil hier opmerken dat in Rusland en Cuba vrijwel dagelijks executies plaats vinden, en dat nog onlangs in Hongarije 300 jongens tegen de muur werden gezet, omdat zoals beweerd, zij in 1956 aan de opstand zouden hebben deelgenomen. Waar bleef toen die bemoeizucht?

Men blijkt bij die groep of groepen ook wel blind te zijn. Ook het inzamelen van geld voor acties elders moet verboden worden. Evenzeer dat vakbonden de contributiecenten van de arbeiders over de grenzen smijten om opstandige stakers aldaar te steunen. Steun dan liever de liefdadigheid in eigen land als men geld over heeft. En bemoei u, dichter bij huis.

Hoe zou men het vinden, als men in Amerika bv acties voerde tegen en over ons land dat de winkels hier al om 6 uur sluiten, en voor zelfstandige vestiging diploma's vereist worden? Of dat vrijgezellen als een citroen worden uitgeknepen?

V o e r h i e r a c t i e t e g e n !

Biesheuvel, die het nogal eens met Koekoek "aan de stok heeft", kon niet begrijpen dat K. geen goede en juiste berekeningen over produkten enz. kon maken. Koekoek kan dit wel, zelfs zeer goed, maar natuurlijk niet in de smaak van dirigisten.

Biesheuvel -op de lagere school een dubbelkampioen in het rekenen- zou er goed aan doen, zelf eens uit te rekenen hoe het kan dat alleenwonende ongehuwden, wier eenmanshuishouding duurder is dan dat van gehuwden zonder kinderen, nog steeds meer belasting betalen, terwijl ze voor de staat het goedkoopst zijn.

Biesheuvel (een goede beste brave Nederlander, niet anti-Duits, wel anti-Nazi, dat brengt nu eenmaal zijn baantje mee), kan natuurlijk niet helpen de ons land gelukkig 850.000 ongehuwden boven de 21 jaar heeft, die tezamen f 300 000 000,- aan belasting (buiten de diverse premies) per jaar extra in het laatje brengen. Veronderstel dat er eens geen ongehuwden zouden zijn. Hoe en wie zou dat bedrag anders binnen halen? Die vrijgezellen/-gezellinnen betalen toch maar wat de kapitalisten behouden of minder betalen!

Maar heer Biesheuvel maakt toch wel deel uit van het gezelschap, dat de Duitse maatregelen op fiscaal gebied in 1941 ten opzichte van belasting voor vrijgezellen instelde, gebaseerd op Hitler's Nationaal-Socialistische Huwelijks-wetten, toch nog heden ten dage welgevallig blijkt te zijn . . . of niet?

B. E. TALEN.

PARLEMENTAIRE GEVOELENS

Wanneer we de ingezonden artikelen in de bladen lezen - en dat zijn dan die welke door de redacties voor plaatsing in aanmerking komen (buiten wat wordt afgewezen dus) - valt terdege op te merken, dat men zich steeds meer keert tégen het parlement of wel volksvertegenwoordigers, omdat de volksvertegenwoordigers zich terdege keren tégen het volk.

Het is zelfs voor een kind al duidelijk, dat een democratie, waar allerlei rare en nare bepalingen zijn, zelfs gedeeltelijk met Fascistische inslag, een afkerig stelsel is. Volksvertegenwoordigers die ook nog leidende en openbare functies bekleden, en daardoor nog meer in het licht der openbaarheid worden geplaatst, kunnen dat licht in het parlement niet verdragen. Het is voor hen moeilijk en zeer lastig ook tevens onaangenaam, voor democratie en vrijheid enerzijds alles te beloven en anderzijds in de Kamer mee te werken de vrijheid, die er nog is, te vernietigen.

In feite is alle vrijheid al reeds vernietigd, de vrijheid die wij kennen is die van hen om de vrijheid van anderen in de boeien te klinken, want niemand bezit meer persoonlijke vrijheid, en ook dit kan men steeds meer in de ingezonden stukken lezen. Een volksvertegenwoordiger, die zich uitspreekt of het laat aanzien voor de belangen der massa op te komen en deze dus naar beste weten wil en moet behartigen, en tegelijkertijd meewerkt of zijn stem geeft aan allerlei rare en onnodige beperkende bepalingen, zet zich of heeft zich reeds buiten een democratische gemeenschap geplaatst. Zo iemand werkt mee om de democratie belachelijker te maken dan ze al reeds is, en zou beter doen te bedenken of zijn plaats beschikbaar te stellen aan hem, die het aandurft van de DAAD te zijn, voor vrijheid, ongeacht zijn partijbelang.

Lezer, u moet wel bedenken, dat de "politiek" zich iedere dag met u bemoeit, al bemoeit u zich zelf niet met politiek, wat voor u erg fataal is of kan worden. De volksvertegenwoordigers, door de kiezers in de Kamer gebracht, hebben de democratie laten vastlopen. Wat staat er te gebeuren? De zogenaamde grote partijen werpen elkaar de bal toe. Voor de kiezer, voor u, voor ons allen zijn ze zogenaamd tegen elkaar verdeeld, volgen eigen richtlijnen, maar in de werkelijkheid zijn ze het met elkaar eens en houden zich alzo staande en gaande. Zoudt u nu denken dat ze belang hebben bij uw belangen?

Nee, voor hen is het allereerst: tua res agitur, ofwel: ons eigen belang staat op het spel. Hun verdeeldheid is hun eenheid, om weer eens voor de zoveelste maal hun "schadeloosstelling" met f 5 000,- te verhogen.

Hoe dikwijls heeft de Tweede Kamer tot haar schande moeten constateren dat er onvoldoende kamerleden aanwezig waren, zodat de vergadering gesloten moest worden, en het sterke absentisme aan het licht trad? Dat zijn uw volksvertegenwoordigers tegen (nu nog) f 20 000,- per jaar per stuk! Ze bieden zich met tientallen aan om er zitting in te krijgen en behoren er dan ook aanwezig te zijn. Verontschuldigende omstandigheden voor het absentisme kunnen in dit geval nooit met gezonde argumenten worden genoemd.

Dat is nu "parlementaire democratie".

Het Parlement is er voor het volk, maar als een vergadering plotseling afgebroken moet worden (en dus verder onbevoegd de zaken af te handelen) is het

te betreuren dat het parlementaire werk het volk zoveel belastinggeld gaat kosten. Men kan zich dan afvragen, of er niets, of wel iets, aan te doen is.

Kritiek is altijd goedkoop, maar zou in dit geval gerechtvaardigd kunnen zijn. Het is dan ook gewenst, hoe dan ook Kamervergaderingen doorgang te laten vinden, en zodoende juist nog het absenteïsme meer aan te wakkeren, en het volk het parlementaire treurspel in ware gedaante te tonen.

In elk geval, de ingezonden stukken in de bladen dan, missen hun anti-parlementaire gevoelens niet en zijn op de juiste plaats.

E. MIL.

KLEINE PARTIJEN.

Alleen de kleinere partijen kunnen een grote verschuiving teweegbrengen. Die verschuiving is het grootste goed dat Nederland kan overkomen, wil het niet door een partijen dictatuur te gronde gaan; hoewel we reeds 21 jaren kongsies hebben die beletten dat hervormingen van onze staatsinstellingen en vernieuwingen op allerlei gebied wordt tegengewerkt. Vergeet ook niet dat alle grote partijen van vandaag sidderen en bibberen voor de kleinere, omdat deze voorstanders blijken te zijn (indien nodig) een referendum te houden, en hoewel deze "kleinere" dus juist de ware democratie voorstaan, kunnen de grote (die ook eens klein waren) niet nalaten, sommige van hen van Hitlerianisme te betichten, en wat is er makkelijker (met de pers in de rug) zo iets te doen!

Reeds in 1917 was het de bedoeling van de wetgever kleine partijen zoveel mogelijk te weren, en men bedenke dat kleinere partijen eerst intrede zouden kunnen doen in het parlement wanneer zij driemaal de kiesdeler behaalden. Dit was een gemene verkrachting van de democratie en het stelsel van volksvertegenwoordiging.

In 1932 was Minister Ruys de Beerenbrouck zodanig bevreesd voor de N.S.B. dat hij de vereisten voor het weren van deze partij nog zwaarder stelde. Dit alles bewijst dat het parlement een kletscollege is, dat er prijs op stelt, ongeacht de verschuivingen bij de verkiezingen, een evenredige vertegenwoordiging te willen blijven, dus het partijbelang boven het algemeen belang te dienen. Dus wel woorden en geen daden. Geen wonder dat men toen, als de dood voor de N.S.B. was, omdat deze in het parlementaire stelsel geen vertrouwen had. Al die verkrachtingen van het kiesstelsel en wijzigingen konden zeer gemakkelijk plaatsvinden dank zij de formule in de Grondwet, die zegt, dat de grondslag van evenredige vertegenwoordiging wordt bepaald binnen door de Wet te stellen grenzen. Maar wetten kunnen toch nooit zo vuil en gemeen, noch geraffineerd worden gewijzigd dat zij het wezen van de evenredige vertegenwoordiging (dus) 'n principe dat in de Grondwet is gewaarborgd, uithollen.

Een referendum onder het Nederlandse volk (dat natuurlijk in dit geval over dit onderwerp nooit zal worden gehouden) kon ongetwijfeld een grote meerderheid te zien geven om de bestaande onrechtvaardige tegenwerking en treiterij, de kleinere partijen te pesten, te wijzigen. Men bedenke tevens goed dat dan zo'n uitslag gelijk zou staan aan het wegzenden van het parlement. En wie heeft er nu nog vertrouwen in volksvertegenwoordigers?

PEIJSTER.

ONGEHUWDE HET MEEST BESTOLEN ?

V R A A G T O N S M A A N D B L A D , FRANS HALSSTRAAT 82